Melk, 1471

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36448
Copyright: Melk, Benediktinerstift

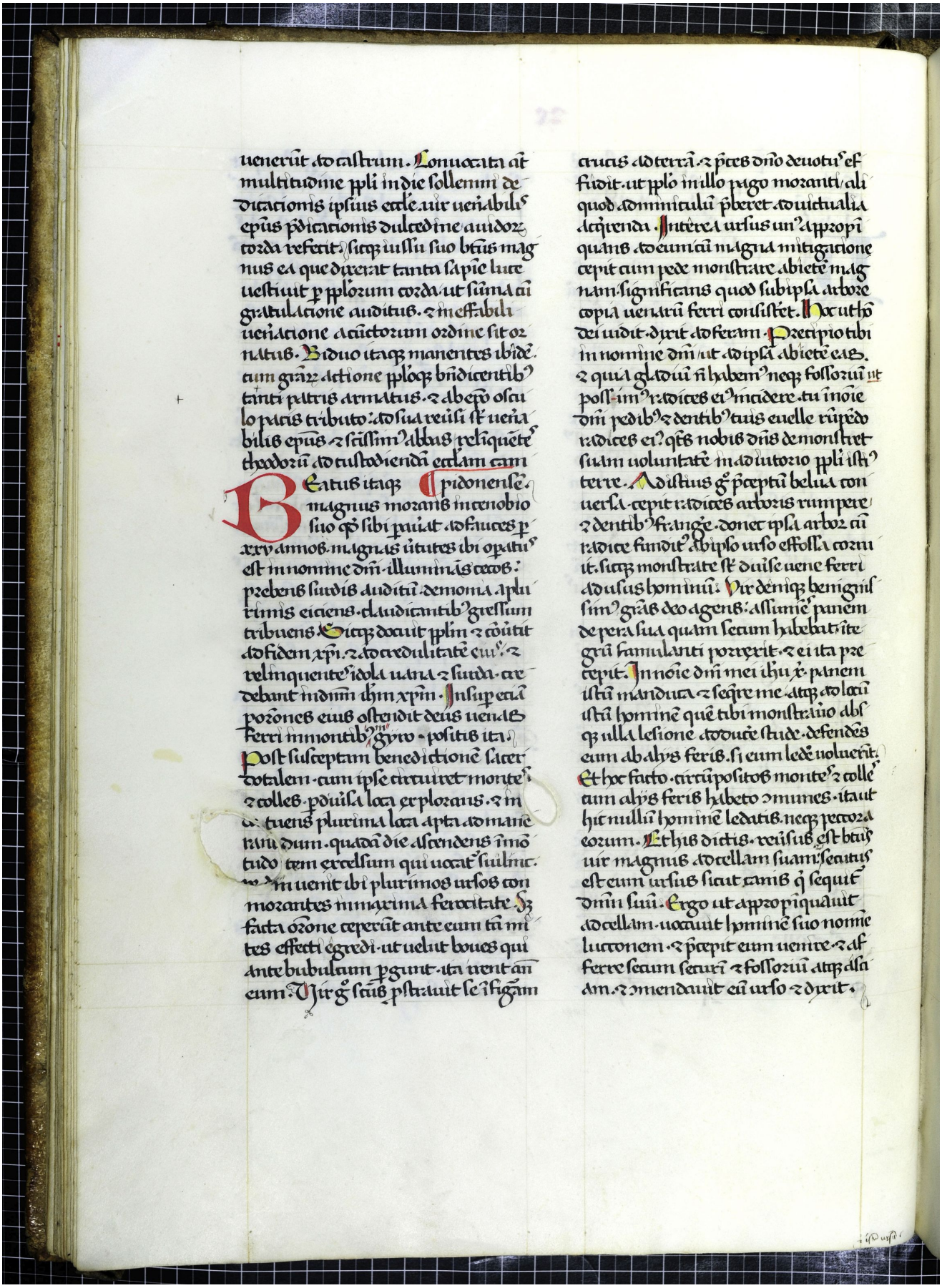

uenerũt ad castrum. Conuocata ãt multitudine ꝑli in die sollenni dedicationis ipsius eccl̃e. uir uenerabilis epũs ꝑdicationis dulcedine animor corda refecit. sicq; in illo suo btũs magnus ea que dixerat tanta sapie luce uestiuit ꝙ ꝑplorum corda. ut sũma ei gratulatione auditus. & meffabili ueneratione a cuctorum ordine sit ornatus. Biduo itaq; manentes ibidẽ cum grãr actione ꝑploq; bñdicentib⁹ tanti patris armatus. & abeõ oscalo pacis tributo. ad sua reũsi sũt uenerabilis epũs & scissim⁹ abbas ꝑliquẽte theodorũ ad custodiendã eccl̃am cum

Beatus itaq; Cpidonense magnus morans in cenobio suo qd̃ sibi puũit. ad fines ꝑ xerxamos. magnus ututes ibi opatus est in nomine dñi. illuminãs eos: prebens surdis auditũ. demonia aplurimis eiciens. & audientib⁹ gressum tribuens. Sicq; docuit ꝑplm & cõfirmauit ad fidem xp̃i. & ad credulitatẽ eius. & relinquentes idola uana & sancta adorabant nomen dñi xp̃i. Insup etiã pozones eius ostendit deus uenatis ferri in montib⁹ gyro. positis ita.

Post susceptam benedictionẽ sacerdotalem. cum ipse circuiret montes & colles. pdusta loca explorans. & inueniens plurima loca apta ad manendum. quada die ascendens immodicum tem excelsum qui uocat sublime. & inuenit ibi plurimos ursos conmorantes in maxima ferocitate. Qz facta oratione ceperũt ante eum timentes effecti egredi. ut uelut boues qui ante bubulam pgunt. ita uenerant eum. Vir g̃ sanctus pstrauit se i faciem

crucis ad terrã. & pces dño deuotus effudit. ut ꝑplo in illo pago moranti. alia quod ad mmcatiũ ꝑberet. ad uictualia adq̃renda. Interea ursus un⁹ appropians quans. ad eum cã magna mitigatione cepit eum pede monstrare. abiete magnam significans quod sub ipsa arbore copia uenatũ ferri consisteret. Hoc uidẽs dei uidit. dixit ad ferum. Precipio tibi in nomine dñi. ut ab ipsa abiete eas. & quia gladiũ nõ habem⁹ neq; fossoriũ ut possim⁹ radices ei⁹ madere. tu in noie dñi pedib⁹ & dentib⁹ tuis euelle rũpendo radices ei⁹. qẽs nobis dñs demonstret suam uoluntatẽ in adiutorio ꝑli isti terre. Adustus g̃ ꝑcepti belua conuersa. cepit radices arboris rumpere & dentib⁹ frangẽre. donec ipsa arbor cũ radice fundit⁹. ab ipso urso effossa eorum ut. sicq; monstrate sũt diuise uene ferri ad usus hominũ. Vir denicq; benignissim⁹ grãs deo agens. assumẽs panem de pera sua quam secum habebat. ite grũ famulanti porrexit. & ei ita precepit. In noie dñi mei ihu x̃pi. panem istũ manducta & sequere me. atq; ad locũ istũ hominẽ quẽ tibi monstrabo. absq; ulla lesione. adducẽ studiose defendẽs eum ab alijs feris. si eum ledẽ uoluerit. Et hoc facto. circũpositos montes & colles cum alijs feris habeto. immunes. ita ut hic nullũ hominẽ ledatis. neq; pecora eorum. Et his dictis. reuisus est btus uir magnus ad cellam suam. Secutus est eum ursus sicut famulus q̃ sequit dñm suũ. Ergo ut appropiquauit ad cellam. uocauit hominẽ suo nomine luctonem. & ꝑcepit eum uenire. & afferre secum securi & fossoriũ atq; alia. & mendauit ei urso & dixit.